

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 62/2026
27.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јована Челебића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 64/25 од 12.08.2025. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 148/25 од 06.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јована Челебића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 64/25 од 12.08.2025. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 148/25 од 06.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К 64/25 од 12.08.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци, коју ће издржавати по правноснажности пресуде. Истом пресудом је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног, док је оштећени ББ, на основу члана 258. ЗКП, ради остваривања имовинскоправног захтева, упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 148/25 од 06.11.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Јован Челебић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан и укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је у седници већа одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац као разлог подношења захтева не опредељује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ наводи да чињенично стање током овог кривичног поступка није правилно утврђено. С тим у вези истиче да је првостепени суд након укидања пресуде, у поновном поступку одлуку базирао на идентичним чињеницама и доказима из раније укинуте одлуке, опширно анализира налаз и мишљење вештака, као и друге доказе у погледу повреде која је наступила код оштећеног, те даје сопствено тумачење чињеница да током поступка није утврђено постојање рендгентског снимка задобијене повреде, као и да је непристрасност вештака упитна јер је исти полицијски службеник, чиме доводи у сумњу доказну снагу вештачења. Осим тога бранилац цитира исказ сведока оштећеног и изводи сопствене закључке у погледу навода овог сведока, као и у погледу утврђених чињеница, а који су супротни закључцима нижестепених судова, на који начин полемиче са чињеничним питањима и доказима, у смислу члана 440. ЗКП.

Поред тога, бранилац истиче повреде закона из члана 462. став 3. ЗКП, члана 114. ЗКП и члана 119. ЗКП, као и члана 16. став 5. ЗКП.

Имајући у виду да повреде закона на које указује одбрана из члана 440. ЗКП, као и члана 462. став 3. ЗКП, члана 114. ЗКП, члана 119. ЗКП и члана 16. став 5. ЗКП, не представљају законске разлоге у оквиру повреда побројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко браниоца, то је исти оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић